

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxx**
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1

proti

žalované: **Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 935/27, Praha 7

o žalobě proti sdělení žalované ze dne 16. prosince 2021, č. j. PPR-21007-10/ČJ-2020-990115

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o výmaz osobních údajů zpracovávaných žalovanou.

[2] Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.

[3] Dne 22. 6. 2020 žalobce podal u žalované opakovanou žádost o sdělení, jaké jeho osobní údaje zpracovává a o jejich výmaz. Dle žalobce motivací bylo, že mu opakovaně byl znemožněn vstup na území EU z důvodu jeho evidence jako nežádoucí osoby v Evidenci nežádoucích osob (dále jen „ENO“) a Schengenském informačním systému druhé generace (dále jen „SIS II“).

[4] Ve věci již žádosti žalobce nebylo vyhověno rozhodnutím policie ze dne 19. srpna 2020, čj. PPR-21007-1/ČJ-2020-990115.

[5] Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. září 2021, čj. 14 A 94/2020-35, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

[6] Po tomto zrušujícím rozsudku vydala policie nové rozhodnutí, které je předmětem tohoto soudního řízení. Žádosti žalobce nebylo vyhověno. Policie napadeným rozhodnutím žalobci sdělila, jaké osobní údaje o něm eviduje. Konkrétně pod č. 1 žalovaná zmínila zpracovávání údajů žalobce v souvislosti s kontrolou žalobce na letišti Roissy CDG ve Francii, pod č. 2 se jednalo o osobní údaje žalobce týkající se jeho žádostí a žalob, pod č. 3 osobní údaje v trestní věci vraždy a vraždy ve stadiu pokusu v různých formách trestní součinnosti, žalobce má postavení osoby ostatní, bez konkrétního procesního postavení. Pod č. 4 se týká osobních údajů o neoprávněně pohřešovaných nebo neplatných dokladech totožnosti (cestovní pasy, pořízené Českou republikou a Řeckou republikou), pod č. 5 údaje z informačního systému cizinců. Ve všech případech žalovaná žádosti o výmaz osobních údajů nevyhověla.

[7] Pokud jde o záznam v SIS II a ENO, tak policie žalobci sdělila, že zařazení bylo provedeno na základě požadavku ze dne 16. června 2017, následně byly důvody přezkoumávány, a záznam v evidenci nežádoucích osob byl aktualizován. V rámci přezkumu podle ust. § 155 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu“), a po posouzení přiměřenosti mezi důvodem zařazení žalobce a jeho důsledky, vyplynulo, že existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu páčáním činnosti, která by vedla k užití síly a k ohrožení jiných osob, resp. jejich života a zdraví, dále prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu založeného na úctě k právům a svobodám člověka a občana a rovněž by mohl ohrozit bezpečnost státu jiným obdobným způsobem, např. styky s lidmi praktikujícími činnosti ohrožující bezpečnost státu. Důvody stále trvají, a jsou natolik závažné, že nelze s ohledem na ust. § 28 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o zpracování osobních údajů“), sdělit bližší informace. Žalobce je dlouhodobě hodnocen jako osoba bezpečnostně riziková. Poskytnutím poznatků či informací by došlo k ohrožení plnění úkolů v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech.

[8] V odůvodnění shora zmíněného zrušujícího rozsudku je uveden tento právní názor, který byl pro žalovanou při novém posouzení žádosti žalobce závazný: „18. V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že dostatečným odůvodněním není odkaz na aplikovaná ustanovení

zákona. Dostatečným odůvodněním není ani prosté konstatování, že žalobce splňuje podmínky zákona pro zařazení do ENO, které sestává z opakování znění zákona. Z rozhodnutí musí být především zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (rozsudek NSS, č. j. 6 Ads 87/2006-36). Požadavek na řádné odůvodnění správního rozhodnutí není samoúčelné. Jedná se také o důležitou pojistku před svévolí správních orgánů. Bylo povinností žalovaného v odůvodnění uvést konkrétní důvody (skutkové okolnosti), proč se domnívá, že žalobce splňuje zákonné podmínky pro setrvání v databázi ENO a SIS II.

19. *Podle § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se nežádoucí osobou rozumí cizinec, jemuž nelze umožnit vstup na území z důvodu, že by tento cizinec při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ohrozit veřejné zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých nebo obdobný zájem chráněný na základě závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.*

20. *Napadené rozhodnutí vůbec neaplikuje toto ustanovení na případ žalobce. Není ani zřejmé, pro jaký chráněný zájem vyjmenovaný v tomto ustanovení představuje pobyt žalobce na území nebezpečí.*

21. *U evidence ENO, žalovaná pouze odkázala na § 28 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Podle tohoto ustanovení spravující orgán žádosti podle odstavce 1, nevyhoví, popřípadě vyhoví pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení plnění úkolu v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech. Podle odstavce 1 spravující orgán na žádost subjektu údajů sdělí, zda zpracovává osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Jestliže takové údaje spravující orgán zpracovává, předá je subjektu údajů a sdělí mu informace o účelu zpracování osobních údajů, právních předpisech, na základě kterých tyto údaje převážně zpracovává, příjemcích, popřípadě kategoriích příjemců, předpokládané době uchování nebo způsobu jejího určení, právu požádat o opravu, omezení zpracování nebo výmaz osobních údajů a zdroji těchto údajů.*

22. *Dle soudu však odkazem na § 28 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/2019 Sb. nelze v tomto případě odůvodnit absenci jakéhokoliv odůvodnění rozhodnutí. Předně je nutno konstatovat, že žalovaná ani v napadeném rozhodnutí ani ve vyjádření k žalobě nijak nevysvětlila, jak by poskytnutí aspoň části důvodů mohlo ohrozit plnění úkolů v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti či další důvody zmíněné v tomto ustanovení. Soudu není zřejmé, proč žalobci nemohly být sděleny ani naznačeny žádné důvody pro zařazení do ENO. Přitom určité důvody jsou součástí neutajované části správního spisu. Žádost NCOZ o zařazení žalobce do ENO není označena jako utajovaná informace podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti a žalovaná s ní ani takto nenakládala. Soud tedy není přesvědčen o tom, že absence jakéhokoliv odůvodnění zařazení žalobce do ENO byla nezbytná s ohledem na ochranu utajovaných informací či obecněji s ohledem na zájem ochrany bezpečnosti státu.*

23. *Městský soud vnímá, že boj proti organizovanému zločinu je citlivou záležitostí a často bude nutné využívat i utajované informace. Nakonec ve věci žalobce žalovaná vede i utajovanou část spisu. Nicméně ani v těchto případech nelze rezignovat na jakékoli odůvodnění. Žalobce trefně poukazuje na rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci C-300/11, ZZ*

v. *Secretary of State for the Home Department*, které se týkalo použití utajovaných informací v řízení o odepření vstupu cizince na území. Zde Soudní dvůr mimo jiné uvedl, že s ohledem na nutnost respektovat článek 47 Listiny základních práv EU (Právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces) je zejména nutné, aby byla dotčená osoba v každém případě seznámena s podstatou důvodů, z nichž vychází rozhodnutí o odepření vstupu. Potřeba chránit bezpečnost státu nemůže mít ten důsledek, že právo na opravný prostředek bude neúčinné. Absence odůvodnění v nyní posuzovaném případě je zvláště nepochopitelná, pokud i neutajovaná část spisu určité relevantní skutečnosti obsahuje, jak bylo řečeno výše.

24. Lze tedy shrnout, že v části týkající se vedení osobních údajů žalobce v ENO je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

25. Pokud jde o zařazení do SIS II, tak ani zde napadené rozhodnutí neobsahuje žádné odůvodnění.

26. Podle § 154 odst. 6 zákona o pobytu cizinců cizinec označený za nežádoucí osobu je evidován v evidenci nežádoucích osob. Je-li důvodné nebezpečí, že cizinec označený za nežádoucí osobu může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států, policie zařadí do informačního systému smluvních států údaje v rozsahu stanoveném přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství; to neplatí v případě občana Evropské unie nebo občana smluvního státu.

27. Podle čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1987/2006 se údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí, o kterých byl pořízen záznam pro účely odepření vstupu nebo pobytu, vloží na základě vnitrostátního záznamu vyplývajícího z rozhodnutí přijatého příslušnými správními orgány nebo soudy v souladu s procesními předpisy, které stanoví vnitrostátní právní předpisy. Toto rozhodnutí může být učiněno pouze na základě posouzení jednotlivých případů.

28. Podle čl. 24 odst. 2 nařízení č. 1987/2006 se záznam vloží, pokud se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 zakládalo na tom, že přítomnost státního příslušníka třetí země na území členského státu může představovat ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo bezpečnosti státu.

29. Podle čl. 21 nařízení č. 1987/2006 členský stát před pořízením záznamu ověří, zda je daný případ dostatečně přiměřený, relevantní a závažný pro vložení do SIS II.

30. Jak Městský soud v Praze uvedl již v citovaném rozsudku ze dne 17. 7. 2018, č. j. 14A 59/2017 – 52, přecházení osoby z evidence nežádoucích osob do SIS II je výsledkem určité vyšší, kvalifikovanější úvahy policie, která je v tomto směru odstupňovaná, a ke které vedle pouhé možnosti ohrožení uvedených zájmů (veřejný pořádek a bezpečnost) přistupuje ještě nutnost „důvodného nebezpečí“, že zde možnost jejich ohrožení skutečně je, přičemž nejde již o možnost toliko hypotetickou, ale o možnost důvodně předpokládanou. Pokud jsou dány tyto „zostřené“ důvody již při vložení záznamu, tak nutnost jejich zvažování ještě více vyvstane při hodnocení opodstatnění dalšího vedení záznamu, protože, jak již bylo uvedeno, citované nařízení počítá s tím, že v průběhu doby budou důvody pro vedení záznamu oslabovat. Z výše uvedeného pak vyplývá, že je povinností rozhodujícího orgánu (žalovaného) při posouzení možnosti výmazu záznamu ze SIS II pečlivě vážit, zdali nadále trvají důvody pro uchování záznamu v daném systému, a to s ohledem na znění a podstatu nařízení č. 1987/2006. A při vyřízení žádosti žadatele musí rozhodující orgán tyto důvody ve svém rozhodnutí náležitě specifikovat, a to také s přihlédnutím k délce vedení záznamu. To znamená, že rozhodnutí o dalším vedení záznamu musí obsahovat alespoň stručné odůvodnění, proč i nadále předmětná osoba představuje takovou hrozbu pro země zapojené v systému SIS II, že je nezbytné, aby údaj o ní nebyl (s ohledem na podstatu a důvodnost původního vložení záznamu a také dobu, která od něj uplynula) ze systému SIS II vyřazen

31. Žalovaná však žádné takové úvahy v napadeném rozhodnutí nevedla. Pouze odkázala na evidenci v ENO. To však dle soudu nepostačuje, jak vyplývá již z právě citovaného rozsudku. Podmínky zařazení do ENO a SIS II nejsou totožné.

32. Pokud by absence jakýchkoliv důvodů pro vedení žalobce v databázi SIS II byla zdůvodňována ochranou utajovaných skutečností, tak ani taková argumentace nemůže obstát. A to ze stejných důvodů, jako je uvedeno výše u ENO.

33. Soudu tedy nezbývá než konstatovat, že napadené rozhodnutí je i v části týkající se vedení osobních údajů žalobce v databázi SIS II nepřezkoumatelné pro úplnou absenci důvodů.

34. Vzhledem k absenci odůvodnění Městský soud nemohl již přezkoumat, zda je záznam žalobce v ENO a SIS II nepřiměřeným zásahem do jeho základních práv. Správní soudnictví je založeno na kasačním principu. Soud nemůže za správní orgány, a to ani na základě obsahu spisového materiálu, domýšlet důvody rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je sice vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 AfS 212/2006-76). Tato situace nastala v nyní posuzovaném případě, neboť napadené rozhodnutí skutečně neobsahuje žádné důvody, proč je žalobce nadále veden v systémech ENO a SIS II. Městský soud se tedy nijak nevyjadřuje k opodstatněnosti vedení žalobce v ENO a SIS II. Je na žalované, aby nejdříve důvody opodstatňující pokračující zařazení žalobce do těchto systémů přezkoumatelným způsobem uvedla v samotném rozhodnutí.“

[9] V žalobě žalobce namítá nezákonnost svého zařazení do systémů ENO a SIS II, které mu znemožňuje volný pohyb v rámci EU, a vedl také k jeho zadržení na letišti ve Francii. Z napadeného rozhodnutí nejsou pro žalobce seznatelné důvody pro jeho zařazení do informačních systémů. Evidence v ENO automaticky neznamená, že lze žalobce evidovat i v SIS II. Evidování žalobce nebylo individuálně posouzeno. Uchovávání záznamu po delší dobu by mělo vycházet z komplexního individuálního posouzení. To však v napadeném rozhodnutí zcela absentuje. Odkazuje na rozsudek zdejšího soudu čj. 14 A 59/2017-52. Evidence v daných systémech porušuje žalobcovu volnost pohybu v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

[10] Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Z opakovaných požadavků NCOZ vyplynulo, že důvody pro zařazení žalobce v ENO a SIS II trvají. Zároveň byla vyhodnocena přiměřenost tohoto zařazení.

[11] Při ústním jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.

[12] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[13] V souzené věci soud uvádí, že napadeným rozhodnutím již žalovaná rozhodovala po předchozím zrušujícím rozsudku ve věci téže žádosti. V tomto rozsudku soud uvedl právní názor, který je pro žalovanou v dalším řízení závazný. Konkrétní obsah tohoto právního názoru je uveden shora v rekapitulační části tohoto odůvodnění.

[14] Podle názoru soudu žalovaná tomuto právnímu názoru soudu vyhověla. V napadeném rozhodnutí, kromě obecných odkazů na právní předpisy, jsou pro věc dostatečně individualizovány důvody, které vedly k zařazení žalobce do příslušných evidencí a trvání těchto důvodů, a to v rozsahu, který na jedné straně umožňuje žalobci proti takovým důvodům brojit, na druhé straně respektuje legitimní zájem státu na utajení informací, které slouží policii k plnění jejích úkolů. V odůvodnění je konkrétně ve vztahu k žalobci uvedeno, že *„by žalobce mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu páčáním činnosti, která by vedla k užití síly a k ohrožení jiných osob, resp. jejich života a zdraví, dále prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu založeného na úctě k právům a svobodám člověka a občana a rovněž by mohl ohrozit bezpečnost státu jiným obdobným způsobem, např. styky s lidmi praktikujícími činnosti ohrožující bezpečnost státu...“*. Podle názoru soudu, při nutnosti zachovat povinnosti, které plynou při odůvodňování rozhodnutí ze skutečností, že se jedná o utajované informace, zde jsou uvedeny důvody, které se k žalobci vztahují a které mu umožňují obranu proti takovým důvodům v rámci využití právních prostředků. Jedná se tak uvedení jednání, které může budít obavu při pobytu žalobce na území, toto jednání je vztaženo k žalobci a jemu tak je sdělena podstata těchto skutečností. Podle názoru soudu jednotlivé rozlišení ve vztahu k evidenci ENO a SIS II není nutné, pokud sdělené důvody takovému zařazení do evidence svědčí. Pokud tedy není přímo rozděleno, které důvody vedou k zařazení do evidence ENO a které do evidence SIS II, je tak možné vycházet z toho, že jako celek důvody shora uvedené obstojí, kdy podle názoru soudu takto sdělené důvody nutnost zařazení do evidence SIS II zdůvodňují. Pokud tedy obstojí takové důvody pro zařazení do evidence SIS II, musí obstat i jejich zdůvodnění zařazení do evidence ENO.

[15] Po tomto zjištění soud v utajované části spisu přezkoumal, zda shora uvedené důvody odpovídají obsahu utajované části spisu, a zjistil, že tomu tak je, a že důvody sdělené v odůvodnění rozhodnutí odpovídají informacím v této části spisu.

[16] Za tohoto stavu tak soud dospěl k závěru, že závazný právní názor z předchozího zrušujícího rozsudku žalovaný dodržel, uvedl důvody pro zařazení a setrvání informací v příslušných evidencích, a to v tom rozsahu, který respektuje nutnost utajení konkrétních informací, které by mohly ohrozit plnění úkolů policie a bezpečnost státu, takto uvedené důvody jsou vymezeny jednáním, kterého by se žalobce mohl na území dopustit, přičemž takto uvedené důvody odpovídají informacím v utajené části správního spisu.

[17] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[18] Soud pro úplnost dodává, že tento právní názor odpovídá rozhodovací praxi zdejšího soudu, naposledy vyjádřené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 1. 6. 2022, čj. 8 A 11/2020-82, kdy kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. listopadu 2022, čj. 7 As 171/2022-24, nebo rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. března 2022, čj. 5 A 93/2019-68.

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem.

Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. března 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu